

ger til virksomhederne. Direktivet skal derfor også indeholde bestemmelser om alle handelstransaktioner mellem hovedentreprenører og deres leverandører og underleverandører.

- (23) I følge dette direktivs artikel 5 skal inddrivelsesproceduren for ubestridte krav afsluttes hurtigt i overensstemmelse med national lovgivning, men den kræver ikke, at medlemsstaterne vedtager en særlig procedure eller ændrer deres eksisterende retsprocedurer på en bestemt måde –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på alle betalinger, der foretages som vederlag for handelstransaktioner.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »handelstransaktioner«: forretningsmæssige transaktioner mellem virksomheder eller mellem virksomheder og offentlige myndigheder, som indebærer levering af varer eller tjenester mod vederlag
»ordregivende myndigheder«: enhver ordregivende myndighed eller andre ordregivere, som er defineret i direktiverne om offentlige indkøbskontrakter (92/50/EØF⁽¹⁾, 93/36/EØF⁽²⁾, 93/37/EØF⁽³⁾ og 93/38/EØF⁽⁴⁾)
»virksomhed«: enhver enhed der handler som led i selvstændig økonomisk eller erhvervmæssig aktivitet, uanset om den kun udøves af en enkelt person
- 2) »forsinket betaling«: overskridelse af den aftalemæssige eller lovbestemte betalingsfrist
- 3) »ejendomsforbehold«: et aftalevilkår, ifølge hvilket sælger bevarer ejendomsretten til de

pågældende varer, indtil købesummen er betalt

- 4) »rentesats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med dens væsentligste refinansieringstransaktioner«: den rentesats, der anvendes ved transaktioner af denne art i forbindelse med licitationer til fast rente. Hvis en væsentlig refinansieringstransaktion gennemføres efter en licitationsprocedure med variabel rente, er denne rentesats den marginale rentesats, der er resultatet af den pågældende licitation. Dette gælder for auktioner til både fast og variabel rente
- 5) »tvangsfuldbyrdsgrundlag«: alle former for afgørelser, domme eller betalingspålæg fra en domstol eller anden kompetent myndighed, uanset om de vedrører omgående betaling eller betaling i rater, som sætter kreditor i stand til at inddrive sit krav på skyldneren ved tvangsfuldbyrdelse; de omfatter afgørelser, domme eller betalingspålæg, som kan fuldbyrdes på et foreløbigt grundlag, selv om skyldneren appellerer dem.

Artikel 3

Morarenter i tilfælde af forsinket betaling

1. Medlemsstaterne sikrer følgende:

- a) Morarenter som omhandlet i litra d) betales fra dagen efter sidste rettidige betalingsdag eller efter udløbet af betalingsfristen som fastsat i aftalen.
- b) Hvis der ikke er aftalt en sidste rettidig betalingsdag eller betalingsfrist, skal der automatisk betales morarenter, uden at det er nødvendigt at fremsende en rykkerskrivelse:
 - i) fra 30 dage efter skyldnerens modtagelse af en faktura, eller en tilsvarende betalingsanmodning, eller
 - ii) fra 30 dage efter den dato, hvor varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, hvis det er usikkert, på hvilken dato fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning er modtaget, eller
 - iii) fra 30 dage efter at varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, hvis skyldneren modtager fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning tidligere end varerne eller tjenesteydelserne, eller

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

⁽⁴⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.